

2. NAGOVOR ZA NEDELJO BOŽJE BESEDE

Dragi bratje in sestre, danes je nedelja Božje besede – odlična priložnost, da se spomnimo, kako velik zaklad nam je podarjen z Božjim razodetjem, ki je shranjeno v Svetem pismu.

Razmišljanje bi začel z vprašanjem vsem očetom. Si predstavljate, kako bi se počutili, če bi v Vašo družinsko »firmo« prišel Jezus, nekoliko pokramljal z Vašim sinom, potem pa mu rekel, da ga bo naredil za ribiča ljudi, in sin bi vas pustil same na pragu hiše in odšel za Njim?

Nekaj takega se je res zgodilo. Kaj ste pomislili? Morda tole: »Kaj je moralo biti v Jezusu, da so vsi štirje ribiči vse zapustili in se odpravili na negotovo pot, na kateri niso vedeli, kakšna bo prihodnost?«

Situacija se zdi nenavadna. Ampak iz nje lahko sklepamo, da je bilo v Jezusovem nagovoru očitno nekaj zelo posebnega – močnega. Jezusove besede niso navadne besede. V sebi imajo moč, da spremenijo življenje. Evangelist Matej v Jezusovih besedah prepozna, da je množice učil »kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor njihovi pismouki« (Mt 7,29). Jezusove besede so drugačne kakor besede drugih ljudi. Ko Jezus spregovori, poslušamo Boga. Boga, ki nagovarja človeka. Lahko se spomnimo, kako je v začetku prve Mojzesove knjige Bog začel nagovarjati stvarstvo: »Bodi svetloba!« In nastala je svetloba. »Zemlja naj rodi živa bitja po njihovih vrstah,« in zgodi se. Bog govori stvarstvu in stvarstvo odgovarja z življenjem – z bivanjem in obstojem, z razvojem. Nato Bog v življenje pokliče človeka, nato pa gre še naprej: s človekom vzpostavi dialog. Bog nagovori in človek odgovori, nato človek govori in Bog odgovori. Si lahko zamislite? Človek, ki je prah zemlje, zaradi Boga postane bitje, ki postane sogovornik Vsemogočnega Stvarnika. In ta zgodba postane še bolj živa z Jezusom. On pride na svet, da bi se zapletel v pogovor in prijateljstvo z običajnimi ljudmi. V tem trenutku tudi z nami, ki smo tukaj. S prijateljstvom podarja ljudem nesmrtnost – nebeško kraljestvo.

Pa je možno slišati, kaj Bog govori? Kaj bi rekli? Ima morda kdo od Vas kakšne izkušnje s tem, da mu je Bog kaj povedal? Si želite, da bi doživeli živ stik z Bogom, kakršnega so doživeli Peter, Andrej, Jakob in Janez? Takrat se je Bog v Jezusu z njimi osebno pogovarjal. Morda se nam v molitvi in pri sveti maši kdaj zazdi, da večinoma Bogu govorimo le mi, Gospoda pa zaslišimo bolj poredko ali sploh ne. Kako bi bilo torej mogoče, da bi tudi mi sami čisto osebno in resnično zaslišali Božji nagovor?

Jezus kliče: »Verujte evangeliju!« Zelo naravnost nas povabi, da bi vzeli resno besede: »Verujte, da je Bog zelo blizu: nastavil je svoje uho in Vas posluša. Verujte, da Vam lahko spregovori.« S to vero, dragi bratje in sestre, prisluhujemo Božji besedi. Vse, kar slišimo, vidimo in doživimo, v nas pusti neko dogajanje – neko zgodbo. Ko Peter in Andrej zaslišita besede »Naredil vaju bom za ribiča ljudi«, se v njiju zagotovo prebudi želja, da bi se to uresničilo, verjetno pa tudi zanimanje za Jezusa. Ko poslušamo odlomke iz Svetega pisma, se v nas prav

tako prebudijo različne misli, tudi želje in čustva. Primer: dvakrat prisluhnimo delčku današnjega drugega berila: »Odslej naj bodo tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi imeli ... kajti podoba tega sveta mineva.« »Odslej naj bodo tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi imeli ... kajti podoba tega sveta mineva.« Kaj ste pomislili? Kako so te besede vplivale na Vas? Čutite zmedenost, začudenje, morda razočaranje, mir? Karkoli že, Gospod je izrekel Besedo, v Vas pa je nastal določen odziv – notranje dogajanje. Če ste vzeli vero zares – namreč to, da Vas Bog posluša in da govori, potem ste bili pravkar deležni Božjega nagovora.

Ob tem ste morda začutili kanček razočaranja: »Nič posebej nadnaravnega ni bilo v tem ...« Gospod si zares izbira zanimiv način nagovarjanja: pred mnogimi leti je sprožil svetopisemske dogodke, nato navdihnil pisatelje, v sedanjem času pa govori tako, da uporablja usta bralcev, da njegovo besedo posredujejo poslušalcem. Kdo bi pomislil: Ali je to sploh lahko pristen osebni nagovor? Ali ni to premalo? Pa ni premalo, prav nasprotno, ta način je v Božjih zgodbah prej pravilo kot izjema. Bog se rad umika. S tem poveča svoje služabnike. Na ta način dá priznanje udeležencem svetopisemskih zgodb, priznanje evangelistom, priznanje bralcem in priznanje poslušalcem. Gospod gre na zadnje mesto, da človek pride v ospredje. Apostol Pavel pravi: »Vse to je namreč zaradi vas, da bi se milost zaradi večje množice pomnožila in s tem obogatila zahvaljevanje v Božjo slavo.« (2 Kor 4,15) Na tak način potekata posredovanje Božjega razodetja in prenos misli srca izpred tisočletij v naš čas in v naša srca. Pri tem načinu Bog hkrati nagovarja širšo množico. Tak nagovor je podoben igranju glasbenika, na primer violinista, ki ga posluša cel avditorij poslušalcev.

Po eni strani Bog sicer res govori množici, a ko besede pridejo v nas, začne Sveti Duh spodbujati navdihe in nove misli. Tu se začne dogajati bolj osebni nagovor. Primer: še enkrat prisluhnimo besedam drugega berila: »Odslej naj bodo tisti, ki imajo žene, kakor da jih ne bi imeli ... kajti podoba tega sveta mineva.« Tu se lahko v srcu pojavi misel: »Bog nas venomer tlači in nam želi vzeti veselje in užitke zakonskega življenja.« Sveti Duh nam lahko ob tem skoraj nezavedno razkrije, da je ta misel delovanje skušnjavca in da navdih ni bil Božji. Lahko se pojavi tudi misel: »Obstaja še nekaj večjega kot odnos z mojo ženo oziroma možem.« Ob tem se pojavita še notranja osvoboditev in hvaležnost. Tu lahko prepoznamo Božji navdih: sporočil mi je, da obstaja še nekaj večjega. Morda sem zelo srečen v zakonu, a nekje v globini se zavedam, da moram tudi svoji ženi dati svobodo in ne smem vseh svojih upov obesiti nanjo in prikrito zahtevati, da mora biti neskončno popolna. Bog je vskočil, On mi govori, da je popoln in da se lahko s svojo ženo sprostim.

Ob vsakem branju Svetega pisma se začnejo v našem srcu prebujati misli in čustva. Oboje ima lahko izvor zgolj v naših človeških mislih, lahko so skušnjave hudiča, lahko pa v njih govori naš Stvarnik – Bog. Da bi vedeli, kaj je kaj, potrebujemo klic k Svetemu Duhu, da nam pomaga najti resnico.

Bratje in sestre, morda je bilo to razmišljanje nekoliko naporno in zapleteno, a vredno se je potruditi. Prek branja Svetega pisma je dejansko možen osebni stik z živim Bogom. Ta stik je

Petra, Andreja, Jakoba in Janeza tako navdušil, da so se v celoti izročili Jezusu in ugotovili, da »podoba tega sveta mineva«, Bog pa daje življenje na veke. Preberite od časa do časa kakšen odlomek in dajte nebeškemu Očetu priložnost, da vstopi v osebni stik z Vami.

Da bo pot do tja nekoliko lažja, ponovimo še enkrat osrednje sporočilo današnjega razmišljanja: »Obudite vero, da Vam Bog govori v srcu, ko berete Sveto pismo. Berite počasi in bodite pozorni, kaj Bog po besedah in stavkih v Vas prebuja. Začnite pogovor z Njim o vsem tem, kar je povedal.« Torej: vera, branje počasi, z Bogom se pogovarjaj.

Naj nam Devica Marija, ki je bila in je še vedno v globokem osebnem stiku z Jezusom – Besedo, po kateri Bog govori s svetom, pomaga pri razločevanju misli, ki jih spodbudijo odlomki Svetega pisma, in nas po milosti evharistije spodbudi, da se s svojim celotnim življenjem obrnemo k Bogu, ki se želi z nami pogovarjati prek Svetega pisma.

Amen.

Gregor Bregar

